

Ingezonden

PAOKC en management: een geslaagde combinatie?

J. LINDEMANS¹, G.J.H. HAAN² en W. KORTLANDT³

In 1999 werd ons als registerleden van de NVKC gevraagd of wij geïnteresseerd waren in nascholing op het gebied van management. 70% van de 102 respondenten sprak zich daarover positief uit. Een enthousiast team, bestaande uit de collega's Wouter Kortlandt, Henk Ruven, Renata Sanders, Cees Arkesteijn en Kor Miedema heeft daarop, samen met beoogd cursusleider Hans Duijn, onder de paraplu van de PAOKC-commissie een [twee + één]-daagse workshop *Strategisch Management* ontwikkeld en onlangs vond daarvan de eerste aflevering of, zo u wilt, try-out plaats. Reden dus voor een kort verslag van de ervaringen.

Een ervaring voor de organisatoren was dat het aantal spontane inschrijvingen voor deze eerste workshop niet meteen strookte met die eerdere 70%. Was de oorzaak daarvan het "kat uit de boom kijken" of de toch wat karig uitgevoerde folder? Misschien wel les 1 voor strategisch management: de presentatie van een project moet de ambitie uitstralen die bij het project past. Toch zaten op 12 november jl. veertien verwachtingsvolle beroepsgenoten klaar om een nieuwe strategie voor hun laboratorium, althans op papier, inhoud te geven. Aan de minimum ervaringstermijn van 3 jaar werd door de meeste deelnemers ruim voldaan. Achteraf was de conclusie dat niet zozeer ervaring als klinisch chemicus maar betrokkenheid bij beleid en strategie van het laboratorium het belangrijkste criterium voor deelname zou moeten zijn. Enkele van de wat "rijpere" deelnemers hadden zich aangemeld met de vraag "wat heb ik tot nu toe fout gedaan" of "heb ik tot nu toe iets gemist?".

De workshop gaat uit van het idee dat het laboratorium iets te winnen heeft: bijvoorbeeld aanzien, inkomsten of interessant werk. Hij is dan ook vooral bestemd voor de klinisch chemicus die iets voor zijn laboratorium winnen wil en beseft dat hij daarvoor moet weten waar winst te halen is. Tijdens het programma krijgt de deelnemer een steeds beter beeld van hoe buitenstaanders waarvan iets te winnen valt

(directie, medische staf, zorgverzekeraar, industrie), tegen het laboratorium aankijken en welke verwachtingen zij van het laboratorium en de klinisch chemicus hebben. In de discussie met de buitenstaanders komen de sterke en zwakke kanten van de eigen organisatie helder in beeld. Spelenderwijs leert de deelnemer, de verstrekte informatie wegend tegen de achtergrond van het eigen laboratorium, nieuwe mogelijkheden maar ook gevaren kennen. In de periode tussen de twee bijeenkomsten wordt een thuisopdracht uitgewerkt waarvan de resultaten in de tweede bijeenkomst worden gepresenteerd en besproken.

De doorgewinterde manager zal in de aanpak de zogenaamde SWOT-analyse herkennen (SWOT= Strengths, Weaknesses, Opportunities and Threats). Wat hij zich minder zal realiseren, is hoe boeiend je de waarde van zo'n analyse kunt demonstreren aan de hand van de lotgevallen van een amateurkoor dat zich afvraagt of het al of niet een CD moet uitbrengen, of met de opkomst van de schilderkunst bij de Australische aboriginals: opmerkelijke voorbeelden uit de workshop. De indringende kennismaking met onze naasten in de zorg leverde verrassende inzichten op: verwachtingen bij anderen en dus mogelijkheden voor het laboratorium die nog weinig deelnemers hadden gezien. Maar ook dat wij een stel zorgzame, goed georganiseerde, maar o zo saaie en bescheiden bijrolspelers lijken te zijn. Voor de deelnemers van deze eerste cursus was de boodschap helder: meer naar buiten treden, laten zien wat je kan! Er is wel degelijk behoefte aan de competenties van de laboratoriumorganisatie.

Vonden de deelnemers van de workshop deze try-out geslaagd? Zeker, zelfs de meest ervaren managers en strategen hadden nog zaken bijgeleerd. Er dient dus in elk geval een vervolg te komen. Het is belangrijk, zowel voor de individuele klinisch chemicus als voor de vooruitgang van de klinische chemie als vakgebied, dat beroepsgenoten op een voor het eigen vak geëigende manier bekend raken met strategisch denken en managen. De huidige groep deelnemers heeft nog wat suggesties ter verbetering van de workshop meegegeven, de volgende groepen zullen daarvan kunnen profiteren. De conclusie kan niet anders luiden dan dat de PAOKC-commissie een waardevol initiatief op overtuigende wijze vorm heeft gegeven. Die conclusie leidt onherroepelijk tot de aanbeveling aan wie nog even heeft afgewacht, om bij de eerstvolgende workshop meteen in te schijven.

Afdeling Klinische Chemie, Erasmus MC, Rotterdam¹, Stichting Medische Diagnostiek, Medial, Haarlem² en Diakonessenhuis, Utrecht³

Correspondentie: Dr. J. Lindemans, Afdeling Klinische Chemie, Erasmus MC, Postbus 2040, 3000 CA Rotterdam
e-mail: lindemans@erasmusmc.nl